

שני דייני פרק שלשה עשר כתובות

קו.

עין משפט
נר מצוה

י א מ״י פכ״א מהל'
 סנהדרין הל' ו פ״ו
 מהל' ת״מ הל' י סגול לארץ
 רק עושׂע ח״מ ס״ טו
 סע״א ובהג׳ וסע״פ ב:
יב ב ג ד מ״י פ״ד מהל'
 שקלים הל' ז:
יג ה ו ז מ״י שם הל' ז:
יד ו ז מ״י שם הלכה א
 ב:
יד ח מ״י שם הלכה ד:

תוספות רי"ד

אחתיה קמיה אמר האי
עשה והאי עשה עשה
רכובד תורה עדיף שלקיה
לדינא דימני ואחתיה
לדיניה כיון דחזי בעל
ינייה הכי איסתתים
טענתיה. רב ענן הוה רגיל
אליהו דהוה מבני הכי סדר
אליהו הכי דמנייה הכי אל
אתא יתיב בתעניתא וכעא
רמני ואתא ואפי"ה הוה
במעית הוי יתיב בתיביתא
ומתני והיני דאמרי סדר
אליהו רבה וסדר

האי עשה והאי עשה. מלות הדיינים עשה ושפטתם (דק"י): **עשה דכדור סורה.** דיניה דהאי גבירא דהוא עשה דאיכא כדור סורה דרבי עקיבא בזהדי עדיף: **סדר אליהו רבה.** שלמד חוץ למיבנה. סדר אליהו זוטא שלמד בתוך המיבנה: **הוא יריסאה.** כעס של מקום וצא רעב לעולם: **דבי מיפטרי.** תלמידיו ממנו לעמוד

מצית המדרש: הוו פיישי גבי. אורלי
שלחנו תרי אלפים ומאתים דכתיב:
עשרים לחם ולחם צבורים הא עשרים
וחד וכרמל הרי עשרים ותריין וכל אחד
לפני מאה איש הרי תרי אלפין ומאתים:
בפתים מורא. השומעין ממיו
ושמעין לרבים זה מכללן וזה מכלל
ומלפנים ומלאחור ומתחילין למקומות
הרבה שהיה העם רב: **וכסי ליה ליומא.**

תורה אור השלב

1. וַיֹּאמֶר מִשְׁרְתּוֹ מָה
אַתָּן זֶה לִפְנֵי מֵאָה אִישׁ
וַיֹּאמֶר תָּן לָעַם וַיֹּאכְלוּ
כִּי כֹה אָמַר יי אֲבֹל
וְהוֹתֵר: מַלְכִּים ב ד מַג

הגהות הב"ח

מאפיל את החמה והיה ניכר בצ"ח:
מגיה ספרים. של כל אדם ואדם
שאסור להשהות ספר שאינו מוגה
משום של תשכן צהלה"ק עולה¹ ורוא
בית את שהיו מתעללים בדבר והפקירו
תרומת הלשכה לכך: בית אבותינו
ובית גרנו במסכת יומא (דף לה.):
בדצ"ב. בפרכות שכנגד הפתחים

מוסף רש"י

שבעה כנגד שבעה
שערים. שבעה לשבעה
שערי העזרה (יחזקאל טז).
שמים בדביר. במקום
אמה טרקסין, ושמים
כנגדן בעליה. לחוך בין
עליית ההיכל לעליית בית
קדשי הקדשים (שם).

הא עשה והאי עשה ^אעשה דכבוד תורה
עדין סלקיה לדינא דיתמי ואחתיה לדיניה
כיון דחזא בעל דיניה יקרא דקא עביד ליה
איסתתם מענתיה: רב ענן הוה רגיל אליהו
דאתי גביה דהוה מתני ליה סדר דאליהו כיון
דעבר הכי איסתלק יתיב בתעניתא ובעא
רחמי ואתא כי אתא הוה מבטית ליה בעותי
ועבר תיבותא ויתיב קמיה עד דאפיק ליה
סידריה והיינו דאמרי סדר דאליהו רבה סדר
אליהו זוטא בשני דרב יוסף הוה ריתחא
אמרי ליה רבנן לרב יוסף ליבעי מר רחמי אמר
להו השתא ומה אלישע דכי הוו רבנן מיפטרי
מקמיה הוו פיישי תרי אלפן ומאתן רבנן
בעידן ריתחא לא הוה בעי רחמי אנא איבעי
רחמי וממאי דפיישי הכי דכתיב ויֵאמֶר
משרתו מה אתן זה לפני מאה איש מאי לפני
מאה איש אילימא דכולהו לפני מאה איש
בשני בצורת טובא הוו אלא דכל חד וחד
קמי מאה איש כי הוו מיפטרי רבנן מבי רב
הוו פיישי אלפא ומאתן רבנן מבי רב הונא
הוו פיישי תמני מאה רבנן רב הונא הוה
דריש בתליסר אמוראי כי הוו קיימי רבנן
ממתיבתא דרב הונא ונפצי גלימיהו הוה
סליק אבקא וכסי ליה ליומא ואמרי במערבא
קמו ליה ממתיבתא דרב הונא בבלאה כי
מיפטרי רבנן מבי רבה ורב יוסף הוו פיישי
ארבע מאה רבנן וקרו לנפשיהו יתמי כי הוו
מיפטרי רבנן מבי אבוי ואמרי לה מבי רב
פפא ואמרי לה מבי רב אשי הוו פיישי מאתן
רבנן וקרו נפשיהו יתמי דיתמי א"ר יצחק בר
רדיפא א"ר אמי מבקרי מומין שבירושלים
היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה אמר רב
יהודה אמר שמואל ת"ח המלמדין הלכות
שחיטה לכהנים היו נוטלין שכרן מתרומת
הלשכה אמר רב גידל אמר רב ת"ח
המלמדים הלכות קמיצה לכהנים נוטלין
שכרן מתרומת הלשכה אמר רבה בר בר
חנה אמר ר' יוחנן במגיה ספרים שבירושלים
היו נוטלין שכרן מתרומת הלשכה אמר רב
נחמן אמר רב נשים האורגות בפרכות נוטלות
שכרן מתרומת הלשכה ואני אומר מקדשי
בדק הבית הואיל ופרכות תחת בנין עשויות
מיתבי נשים האורגות בפרכות ובית גרמו על
מעשה לחם הפנים ובית אכתינס על מעשה
הקטרת כולו היו נוטלות שכרן מתרומת

הלשכה 'התם בדבכי דאמור רבי יורא אמר רב ^(א) שלשה עשר פרכות היו במקדש שני שבעה כנגד שבעה שערים אחד לפתחו של היכל ואחד לפתחו של אולם ^(ב) ב' בדכיר ב' כנגדן בעליה: ת"ר ^(ג) נשים המגדלות בניהן לפרה היו נוטלות שכן מתרומת הלשכה אבא שאול אומר נשים יקרות שבירושלים היו זנות אותן ומפרנסות אותן בעא מיניה רב הונא מרב כלי

מלכי יון וחזרו וגדרוס וגזרו כנגדם י"ג השתחואות ואס תאמר לרצון נמי דחיי שבעה השתחואות איהו נמי מודו דעס הקטנים היו שלשה עשר כדפרישית ואומר רבינו תם כיון אותם שערים אין נראה שיהא השתחואות כנגדם אבל אבא יוסף בן חנן קרא